

Càntut

Cançons de tradició oral

El gitano

Antoni Pagès i Suriol, "Ton de Pla Boscàs", Les Planes d'Hostoles

1. La des - grà - cia d'un po - bre ho-me té u - na fi - lla per ca -
2. Tu qu'es - tàs tan ben (a)ve - sa - da a cui - nar amb bo - nics fo -
4 A (ne) mi què se me'n dó - na, què se me'n dó - na(en) a
sar, (e)na - mo - ra - da d'un gi - ta - no no la'n pot des - o(l - bi) - dar.
gons, ca - sa - de - ta amb un gi - ta - no cui - na - ràs per so - ta els ponts.
mi, el meu cor sem - pre de - sit - ja un gi - ta - no per ma - rit.

4. Anirem mercats i fires,
tu també hi *tindràs* d'anar
mal calçada, mal forjada
i amb un cistell cada braç.

5. A (ne) mi què se me'n dóna,
què se me'n dona en a mi (...)

6. Tu que estàs tan ben (a)vesada
a matar un bonic porquet,
casadeta amb un gitano
mataràs un burro sec.

7. Tu que estàs tan ben (a)vesada
a lluir uns bonics vestits,
casadeta amb un gitano
esmoriràs(?) d'un pobrellits?

8. Tu que estàs tan ben (a)vesada
a l'estiu (a)nar a *ver(a)nejar*,
casadeta amb un gitano
me'n *tindràs* que anar a robar.